

چۆنیه‌تی ئیمان هینان به خودی رسول الله (علیه السلام و البرکات)

له زنجیره‌ی چۆنیه‌تی ئیمان هینان به خودی رسول الله (علیه السلام و البرکات) به‌رده‌وام ده‌بین. له‌وانه‌ی رابردوودا باسی پله‌وپایه‌ی پیغه‌مبه‌رمان (علیه السلام و البرکات) کرد، که ژیا‌نی له نیو ژینگه‌ی عه‌ره‌بی چۆن بووه، ئایا له‌وکاته‌دا پیویستی عه‌ره‌ب و کۆمه‌لگه‌و مروّف به‌و پیغه‌مبه‌ره (علیه السلام و البرکات) چهند بووه؟ روونمان کرده‌وه که پیغه‌مبه‌ر (علیه السلام و البرکات) بارودۆخی کۆمه‌لایه‌تی و ئابووری مرقی ئهم کۆمه‌لگه‌یه‌ی دروست ده‌کرد که پیش له دایکبوونی ناویاندا وه‌ک دیارده له ناویاندا هه‌بووه، ئویه ناومان له کۆمه‌لگه‌ی ئهو سه‌رده‌مه‌نا کۆمه‌لگه‌ی مه‌ککه‌یی.

(دیمه نیکی نارام بهخش)

ياسايه‌كى نه‌گۆر لۆ نيمان دروست كردن

ئوانه‌ی که باسما نکرد مه‌ککه‌ی بوون، له ئیبراهیم پیغمبهره‌وه بگره تا ههموو (انبیاء و الرسل)، چهن‌دین نوێکرانه‌وه لۆ ئهم ناوچه‌یه نه‌نجام دراوه، که پایه‌ی ئاینی خۆی هه‌بووه. پیغمبهریش (علیه السلام و البرکات) له‌م ژینگه‌یه خولقیتر اووه هاتۆته دونیاوه. ئهمه ههموو سه‌رنجراکیشه به‌رامبهر خودای رحمان لۆ خودی ئهو پیغمبهره‌ی که به‌کرده‌ی له ئاستی ئهو واقع و حاله مامه‌له‌ی له‌گه‌لدا بکریت.

وه‌ک سه‌ره‌تا و ته‌واوکاری له زنجیره‌کانی نیمان هینان به خودی پیغمبهر (علیه السلام و البرکات) که په‌یامبهر (رسول)، گوتمان ده‌بی پیشتر کابرا وه‌ک په‌روهر دگاریک (رب) نیمان به ذاتی خودای رحمان هینابی، هه‌روه‌ها نیمان به رۆژی دوا‌یی (یوم الآخره) هینابی، دوا‌ی ئهم دوو بنه‌مایه: (الایمان بالله و الیوم الآخر)، پاشان نیمان به خودی رسول الله محمد (علیه السلام و البرکات) وه‌ک رسول الله (علیه السلام و البرکات) بینیت، نه‌گهر هاتوو ئهم دوو بنچینه سه‌ره‌کیه‌ی نیمان له ئاستی راسته‌قینه‌ی ئهو نیمان به بوونی نه‌بییت، ئه‌وا نیمان هینان به خودی رسول الله (علیه السلام و البرکات) دروست نابیت و بنیات نانریت، هه‌روه‌ها له زنجیره‌وه باز نه‌ی مه‌عریفه‌ت به ذاتی رسول الله (علیه السلام و البرکات) دهرناچیت و له مه‌عریفه زیاتر هه‌چی تر نییه.

ئهو هۆکاره‌یه که ئیستا پێوه‌ی تووشی به‌لا بووینه، ده‌مانه‌وێت له‌رێ پهرتووه‌کانی سیره به ههموو جۆره‌کانیه‌وه نیمان به ذاتی رسول الله (علیه السلام و البرکات) بینین، یاخود له‌رێ پهرتووه‌کان میژوو بیه‌کان. نه‌گهر ئهو جۆره‌یان باشتر بوایه‌وه به‌م شیوازه نیمان دروست بکرا بوایه، ئه‌وا خودای رحمان له‌ناو ناخی مروف به‌م شیوازه نیمان لۆ خودی رسول الله (علیه السلام و البرکات) ده‌ستنیشان و دیاری ده‌کرد، به‌لام چۆن به‌ریزه‌ندی قورئان دابه‌زی و پیغمبهر (علیه السلام و البرکات) نیمان له سه‌ر دروست کردو ئهم نیمان به‌له‌ به‌رز بوو، هه‌ر به‌م ریزه‌ندی (تریب) هه‌ش نیمان پیغمبهر (علیه السلام و البرکات) به رۆژی دوا‌یی دروست بوو، ده‌بی جمعی ئیماندارانیش به‌هه‌مان ریزه‌ندی، نیمان له ناوه‌ی خۆیان به خودی (رسول الله) وه‌ک (نه‌بییه‌ک) وه‌ک (ره‌سولیک) (علیه السلام و البرکات) دروست بکه‌ن.

تایه‌تمه‌ندی ژیا‌نی پیغمبهر (علیه السلام و البرکات)

ده‌بینین خودای رحمان له پیش چاوی عومهر و موضعب و عبدالرحمن کوری عه‌وف، ئهو هاوه‌لانه ئهم ههموو بلاجکتور و میکروسکۆبانه ده‌خاته سه‌ر ژیا‌نی تایه‌تی پیغمبهر (علیه السلام و البرکات) و هه‌رچی شاراوه‌یه‌کی خیزانی یان کۆمه‌لایه‌تی هه‌یه ئاشکرای ده‌کات، تا ههموو تایه‌تییه‌کانی له پیش چاوی خه‌ک به ههموو ئاسته‌کانه‌وه ئاشکراو دیار بیت، چۆن موضعب و عه‌مار و صوه‌یه‌ب ئهم حاله‌ته‌یان ده‌بینی، ئه‌بوجه‌هل و وه‌لید بن موغیره‌ش ئهو حاله‌ته‌یان به هه‌مان شیوه ده‌بینی، به‌لام له‌به‌رچی هه‌ندیک ئیمانیا‌ن هینا؟ که‌چی هه‌ندیکیان ئیمانیا‌ن نه‌هینا؟

هۆکاری خالی بنه‌رته‌ی و بنچینه‌ی بابه‌ته‌که په‌یه‌سته به ذاتی خودای رحمان گوتمان ئیمان هینان به ذاتی خودای رحمان خالکی بنه‌رته‌یه، ئیمان هینان به روژی دواایش دووم خالی بنه‌رته‌یه، هرچی ئیمان هینانه به خودی پیغمبهر (علیه السلام و البرکات) لاهه‌کیه و په‌یه‌سته به ئیمان هینان به خودای رحمان لویه هه‌تا ئه‌م جوهره ئیمان به ذاتی خودای رحمان له ناوه‌یه مروف دروست نه‌بیت، هه‌سته ئیمانیه‌که دروست نابیت، تا هه‌ست به پیوستی ئیمان به‌که‌سێک بکات و ئه‌م که‌سه‌ش بیته پیناو (وسیط) له نیوان خوی و خودای رحمان هه‌ست به‌م حاله‌ته‌ی ناکات. پیغمبهر (علیه السلام و البرکات) له‌پیش چای ته‌نیا سه‌رکرده‌یه‌که، ئینجا سه‌رکرده‌یه‌کی سه‌ربازی بیت یان سه‌رکرده‌یه‌کی فیکری یان کۆمه‌لایه‌تی و رامیاری بیت، هه‌ر له‌م ره‌هه‌نده‌وه مامه‌له له‌گه‌ل خودی پیغمبهر (علیه السلام و البرکات) ده‌کات، یاخود پیغمبهر (علیه السلام و البرکات) کۆمه‌لێک فه‌رمووده‌ی خستۆته روو که په‌یه‌سته به ئاکارو شیوازی مروف، له ریش به‌جیه‌شتن، یان به‌کاره‌ینانی سیواک، شه‌روالی کورت له‌بهرکردن و بو‌لای سه‌ره‌وه. تد، که کۆمه‌له یاسایه‌که به گویره‌ی ئه‌و یاسایه ئه‌و دیت و مامه‌له له‌گه‌ل ئه‌و که‌سه‌ی ده‌کات.

هه‌تا ریزبه‌ندی دابه‌زینی قورئان (ترتیب نزول)، لای په‌یره‌وانی ئابین (اعتبار) ی لۆ نه‌گه‌رته‌وه، ئه‌م جوهره ئیمان دووباره نابیته‌وه. به‌لگه‌شمان: چون ئه‌بویه‌کر و کۆمه‌لی (الذین آمنوا مع الله) له‌ماوه‌ی یه‌که‌م هه‌موو شاراوه‌کان و هه‌موو کون و که‌لینه‌کانی ژیا‌نی پیغمبهر یان له‌بهر چاودا ئاشکرا بوو، هه‌روه‌ک چون ئه‌وانه‌ی ئیمانیشیان پێی نه‌هیناوه به هه‌مان شیوه ژیا‌نی پیغمبهر یان لائاشکرا بوو، ئه‌بو‌طالب له ئه‌بویه‌کری زیاتر پیغمبهری ده‌ناسی و زانیاری ده‌رباره‌ی ژیا‌نی هه‌بوو. ئه‌بوله‌هه‌ب مامی بوو، له موضعب کوری عومه‌یر زیاتر پیغمبهری (علیه السلام و البرکات) ده‌ناسی. که‌واته "لیره‌دا مه‌عریفه‌که‌و ناسینی پیغمبهر (علیه السلام و البرکات) نابیته کارت لۆ ئیمان هینان به خودی پیغمبهر (علیه السلام و البرکات)، ته‌نها ده‌بیت به‌م جوهره به ریزبه‌ندی ئیمان به خودی خودای رحمان دروست بکریت، ئیمان به روژی دوا‌ی دروست بکریت، ئینجا هه‌ستکردن به پیوستی بوونی ئه‌و ئیمان له ناوه‌یه مروف دروست ده‌بیت، پیناوێک بیته دنیا و بیته هۆکاری په‌یه‌ندی له‌نیوان ئه‌م که‌سه و ئه‌م مروفه که ئیمانی به خودای رحمان و روژی دوا‌ی هیناوه، ئینجا ئیمان به خودی رسول الله (علیه السلام و البرکات) بیت، لۆ ئه‌وه‌ی له ریگه‌ی ئه‌م پیناوه (وسیط) هه‌ فه‌رمایسته‌کانی خودای رحمان ستونییانه لۆی بگوازریته‌وه و بیته ئاسویی، لۆ ئیمانی راسته‌قینه ته‌نیا ئه‌م ریگه‌یه هه‌یه، به‌لام ئه‌گه‌ر بمانه‌ویت له ریگه‌ی په‌رتووکه‌کانی سه‌ره‌وه ئیمان بنیات بنیین، ئه‌وا هه‌ر چه‌ند که‌سایه‌تی پیغمبهر (علیه السلام و البرکات) له لایان پایه‌دار و قه‌بو‌لکراو بیت هه‌ر له بواری مه‌عریفیه‌وه ده‌سوریته‌وه، لویه هه‌تا ئیستا لاوان هه‌ستیان به‌م روونیه نه‌کردوه که ده‌توانیت له که‌سایه‌تی پیغمبهر (علیه السلام و البرکات) وه‌ریگریت و تییگات، هه‌ستی به‌وه نه‌کردوه که پیغمبهر (علیه السلام و البرکات) به راستی به‌رامبهری (ره‌ئوفه و رحیمه)، هه‌روه‌ک چون لۆ جه‌می ئیماندارانی پیشوو (ره‌ئوف رحیم) بوو، نه‌خیر هه‌ستی به‌مه نه‌کردوه، لویه خوی به چه‌ند که‌سانیکێ دیاریکراوه‌وه شو‌رکردۆته‌وه، لۆ نمونه "خوی به فلان ره‌وت و سه‌رکرده به‌ستۆته‌وه"، ئینجا ئه‌وه له زۆربه‌ی ئاست و شیوازو ره‌وته‌کاندا هه‌یه، لۆ؟ چونکه له نیو که‌سایه‌تی و په‌یامی پیغمبهر (علیه السلام و البرکات) وه‌کو خوی له لایان به‌رجه‌سته نه‌بووه، له به‌ر ئه‌وه‌یه ئه‌و پشکه‌ی که به

خودی پینگه‌مبهر (علیه السلام و البرکات) به‌ستر اوته‌وه له‌وی ده‌سینتته‌وه و ده‌یداته فلان سه‌ر کرده و فلان به‌رپرسی ئیسلامی، له‌به‌رئه‌وه‌یه که که‌سایه‌تی به‌یامبه‌رایه‌تی (الرسالیه) ی پینگه‌مبهر له‌پیش چاویدا به‌قه‌د ئاستی په‌رتووکه‌کانی سپره‌ زۆر بچووکه‌ کر اوته‌وه، ئینجا هه‌ر په‌رتووکیکی سپره‌ بئیت، که به‌له‌دایکبوونیه‌وه ده‌ست پێ ده‌کا و هه‌کو که‌سیکی ئاسایی تاکو کۆچی دوا‌یی.

له‌ به‌رچی نه‌بو به‌کر به‌رامبه‌ر پینگه‌مبهر (علیه السلام و البرکات) گۆرا؟

لویه نه‌گه‌ر بئیت و سه‌یریکی قورئان بکه‌ین، له‌ قورئاندا که‌سایه‌تی پینگه‌مبهر (علیه السلام و البرکات) ده‌خریته‌ روو، یه‌که‌م وه‌ک به‌شه‌ر، بئگومان پینگه‌مبهر (علیه السلام و البرکات) (ئینسان) نه‌بووه (ناس) نه‌بووه (بنی آدم) نه‌بووه، له‌م پۆلئینکارییه‌ به‌ناوی (بشر) ناوی له‌قورئاندا هاتووه، یه‌که‌مین جار وه‌ک به‌شه‌ر پاشان ئینجا پایه (مرتبه‌) ی نبوه‌ت ده‌خریته‌ سه‌ر پایه‌ی ریساله‌ت، هه‌ر له‌ سوپه‌تی (القلم) هه‌ ده‌ست پێ بیکه‌ین دووه‌مین سوپه‌تی قورئان به‌ ریزبه‌ندی دابه‌زین، خودای رحمان سویند ده‌خوات (ن * وَالْقَلَمِ وَمَا يَسْطُرُونَ) (القلم ۱) ده‌ستنیسانی ده‌کات (مَا أَنْتَ بِنِعْمَةِ رَبِّكَ بِمَجْنُونٍ) (القلم ۲) دۆخی ئیمانی له‌ ناوه‌وی پینگه‌مبهرمان (علیه السلام و البرکات) لۆ وه‌سف ده‌کات، قورئان به‌ راده‌یه‌که‌ ورده (دقیق) ه و ده‌ستنیشان کردنه‌که‌ی به‌ راده‌یه‌که‌، نه‌گه‌ر ئیمانداران بیانیه‌وت ده‌توانن تاراده‌ی ئادگاری ده‌م و چاوی پینگه‌مبهر (علیه السلام و البرکات) یش به‌هۆی قورئانه‌وه ده‌ستنیشان بکه‌ن. باسی دۆخی ناوه‌وی پینگه‌مبهر (علیه السلام و البرکات) ده‌کات له‌ رووی ئیمانییه‌وه: (مَا أَنْتَ بِنِعْمَةِ) له‌وانه‌ی شه‌شه‌م وحه‌وته‌م باسی وشه‌ی (نِعْمَةٌ) مان کردووه که‌ له‌گه‌ل وشه‌ی (نِعْمَةٌ) جیا‌یه، نیعه‌ (نِعْمَةٌ) به‌ که‌سه‌ له‌ ژیر عه‌ین له‌گه‌ل (نِعْمَةٌ) فه‌تحه‌ی له‌سه‌ر عه‌ین جیاوازه‌، له‌ هه‌موو قورئان وشه‌ی (نِعْمَةٌ) به‌ رینمونی وئایین (هدایة‌ والدين) و هاو واتای ئه‌مانه‌وه هاتووه، نِعْمَةٌ به‌ ماده‌ هاتوو نه‌و نیعه‌ته‌ی که‌ ئیمه‌ تێدایه‌ له‌ ماده‌ خودای رحمان ده‌فه‌رموویت: (مَا أَنْتَ بِنِعْمَةِ رَبِّكَ بِمَجْنُونٍ * إِنَّ لَكَ لَأَجْرًا غَيْرَ مَمْنُونٍ * وَإِنَّكَ لَعَلَى خُلُقٍ عَظِيمٍ) (القلم) واته‌" خودی پینگه‌مبهر (علیه السلام و البرکات) له‌سه‌ر ره‌وشت (خُلُقٍ)، (لَعَلَى) (وَضَعُ الْقَلَمِ عَلَى الْمُنْضَدَةِ)، له‌سه‌ر، وه‌ک نه‌وه‌ی نه‌و خولوقه‌ی خودای رحمان پیناسه‌ی ده‌کات به‌ (عَظِيمٍ) پینگه‌مبهر (علیه السلام و البرکات) له‌سه‌ر هه‌یه‌تی و وه‌ک مافوریک ده‌روات (إِنَّكَ لَعَلَى) له‌سه‌رییه‌وه (فوق) (خُلُقٍ عَظِيمٍ) خودای رحمان باسی ره‌وشت ده‌کات و ده‌یناسینیت به‌ عظیم (وَإِنَّكَ لَعَلَى خُلُقٍ عَظِيمٍ)، هه‌رکه‌ نه‌بو به‌کر گو‌یی له‌م ئایه‌ته‌ی ده‌بئیت واز له‌و کۆمه‌له‌ مه‌عریفانه‌ دینیت که‌ کاتی خۆی پینگه‌مبهر (علیه السلام و البرکات) ی پێوه ناسیوه‌، نه‌وها راستگۆ بووه، نه‌وها ده‌ست پاک بووه (أمین)، هه‌روه‌ها یه‌تیم بووه، به‌ ژیا‌نی هه‌چ جارێک سوژده‌ی لۆ بت و سه‌نه‌مه‌کان نه‌بردووه. نه‌وانه‌ هه‌موو له‌ میشکی نه‌بو به‌کر (ره‌زای خوی لیبئیت) په‌رتووکی سپره‌یه و وازی لیه‌یناوه، ده‌بئ نه‌بو به‌کر له‌قه‌وناغیکی تره‌وه بژییت، نه‌ویش نه‌وه‌یه ئیمانی به‌ خودای رحمان و ئیمانی به‌ رۆژی دوا‌یی هه‌ینا، ئیستا نه‌بو به‌کر سیفاته‌کانی (مواصفات) نه‌و زاته‌ له‌ خودای رحمان وه‌رده‌گریت، دئیت له‌گه‌ل ناوه‌وی خۆی پیداجوونه‌وه ده‌کات، که‌ پیداجوونه‌وه‌کانی کرد، نه‌و کات به‌ کرده‌یی و به‌ دروستی (وَإِنَّكَ لَعَلَى خُلُقٍ عَظِيمٍ) ی پینگه‌مبهر (علیه السلام و البرکات) له‌ ناوه‌وی نه‌بو به‌کر دروست ده‌بئیت، پنیشت نه‌بو به‌کر ی موگناتیسیه‌ته‌ن به‌ شه‌ریه‌که‌ی پینگه‌مبهر (علیه السلام و البرکات) لۆ خۆی کیش کردبوو، به‌لام ئیستا نه‌و ئیمانی به‌ خودای رحمان هه‌یناوه، نه‌بو به‌کر به‌رامبه‌ر خودی

پینگه‌مبهر (علیه السلام و البرکات) ده‌گۆرئ، له بهر ئهمه‌یه ئهو پایه لهم ئاسته بهرزه له قوناغی یه‌که‌م له ناوه‌وی ئه‌بویه‌کر دروست ده‌بیت.

(المزمل) داپۆشین نییه

ئهمانه‌ی باسمانکردن ئایاتن و خودای رحمان روو لۆ جه‌معی ئیماندارانی خستوته روو، هیدی هیدی ئهم ئایاتانه دینه خواره‌وه، به گۆیره‌ی ئهم ئایاتانه‌ش ئه‌بویه‌کر وه‌ری ده‌گۆرئ و پیاده‌ی ده‌کات، هه‌تا له ناوه‌ویدا ده‌بیته ئیمان، کاتیک بووه ئیمان، ئینجا به کرده‌یی پله‌وپایه‌ی ئهم پینگه‌مبهره (علیه السلام و البرکات) له‌لای ئه‌بویه‌کر ده‌بیته نه‌بی (النبي)، نه‌ک سه‌رکرده‌یه‌ک نه‌ک سه‌رۆکنیک، نه‌ک به‌رپرس، که ئه‌وانه هه‌موو که‌مکر دنه‌ویه له که‌سایه‌تی په‌یامبهر (الرسالیه) ی پینگه‌مبهر (علیه السلام و البرکات) نه‌ک تاییه‌تمه‌ندیتی بیت لۆی. که ئه‌بویه‌کر دیت به‌م جو‌ره‌ی مامه‌له له‌گه‌ل پینگه‌مبهر (علیه السلام و البرکات) ده‌کات ئهو کاته به کرده‌یی پله‌وپایه (مقام) ی نبوه‌ت و ریساله‌تی پیده‌دات، لهم ئاسته‌شدا له‌گه‌ل پینگه‌مبهر (علیه السلام و البرکات) ده‌ژبیت.

له سو‌ره‌تی سنیهم حاله‌تی ناوه‌وی پینگه‌مبهر (علیه السلام و البرکات) به‌راورد ده‌کات و له‌گه‌ل (الانبیاء والرسل) ی دیکه پی‌وانه‌کاری ی لۆ ده‌کات، که ده‌فه‌رموویت: (فَاصْبِرْ لِحُكْمِ رَبِّكَ وَلَا تُكِنِّ كَصَاحِبِ الْهُوتِ) (القلم ٤٨) پینگه‌مبهر (علیه السلام و البرکات) به ئه‌بویه‌کر ده‌لی: (انبیاء و رسل) وه‌کو من هه‌بوینه، لیره باسی (صاحب الحوت) ده‌کات، ناوی ناهینیت، جارئ به وه‌سف ناوی ده‌هینیت، لۆ زانیاری صاحب الحوت (یونس) ه، خودای رحمان له‌جی تر باسی ده‌کات، ئه‌بویه‌کر مه‌قام و پایه‌ی ئهم پینگه‌مبهره‌ی له‌ئاستی صاحب الحوت به‌راورد ناکات، به‌لکو له سه‌رووی ئهو دایه، صاحب الحوت فه‌رمانی پیکراوه: (إِذْ أَبَقَ إِلَى الْفُلِّ الْمَشْهُونِ * فَسَاهَمَ فَكَانَ مِنَ الْمُدْحَضِينَ) (الصافات ١٤٠-١٤١)، نابئ ئهم په‌یامبهره‌ی وا بکات، (ولاتکن) فه‌رمانی لۆ هاتوووه، کهواته" که وایکردوووه و پاشان پیداووه‌وه‌ی لۆ کراوه و بلین راستکردنه‌وه‌ی لۆ ئه‌نجامداراوه، ئیستا ئهو پێش ئه‌وه‌ی وابکات فه‌رمانی لۆهات وانه‌کات.

کهواته" پله‌وپایه (مقام) ی ئهم په‌یامبهره‌ی که ئه‌بویه‌کر مامه‌له‌ی ئاسوی له‌گه‌لدا ده‌کات له پله‌ی (صاحب الحوت) گه‌وره‌تر و به‌رزتره، ئهمه قوناغی دووه‌می ئیمان هینانه به ریزبه‌ندی دابه‌زاندن (ترتیب النزول)، سو‌ره‌تی سنیهم دیته خواره‌وه: (يَا أَيُّهَا الْمَزْمِلُ * قُمْ اللَّيْلَ إِلَّا قَلِيلًا) (المزمل ٢) خودای رحمان لۆی دابه‌ش ده‌کات و ریزبه‌ندییه‌کی پیده‌دات که چون دانپینان بکات و ئیمان به ذاتی خودای رحمان بینئ، به‌م شیوازه ئه‌بویه‌کریش ئهمه‌ی لۆ دیت، پینگه‌مبهر (علیه السلام و البرکات) له ریگه‌ی جبریل له ذاتی خودای رحمان وه‌ریده‌گریت و ئه‌ویش لۆ جه‌معی ئیماندارانی ده‌گوازیته‌وه، یه‌که‌م که‌س که دیت وه‌ریده‌گریت، به نمونه هینامانه‌وه ئه‌ویش ئه‌بویه‌کره.

نه‌ک وه‌کو زۆربه‌ی ته‌فسیره‌کان ده‌لین: (المزمل) واته" (له‌بهر سه‌رما خو‌ی داپۆشت! یان له ترسان له‌رزى گرت! نه‌خیر مه‌سه‌له‌که زۆر له‌مه قوولتره. (المزمل) باسی ئهو که‌سه‌مان لۆ (تصویر) ده‌کات، قورساییه‌کی زۆر گه‌وره‌ی خرابیته سه‌ر شانی، به‌رپرسیاریتییه‌کی زۆر مه‌زنی درابیتی، به‌لام جارئ ئاسوی ئهم به‌رپرسیاریتییه و شیوازی جیبه‌جیکردنی دیار نییه، لۆیه له جووله‌یه‌کی نانا‌ساییدا ده‌بیت و چالاکییه‌کی ناسروشتی ده‌کات، ئهمه وشه‌ی (المزمل) ه، نه‌ک

پێغه‌مبەر (علیه السلام و البرکات) سورته‌کانی لوهات و نیگای لۆ کرا، ترسا، چوووه بن پێخه‌فه‌که‌یه‌وه تاکو پالبداته‌وه، ده‌فه‌رموویت: (إِنَّا سَأَلْنَاكَ قَوْلًا ثَقِيلًا)، (إِنَّ لَكَ فِي النَّهَارِ سَبْحًا طَوِيلًا) (المزمل ۷) (وَاصْبِرْ عَلَى مَا يَقُولُونَ) (المزمل ۱۰) ئەمانه ئایاتن دینه خواره‌وه، پاشان هه‌ر لۆ خودی ئەم پێامبهره و لۆ ئەبویه‌کر و هه‌موو ئەوانه‌ی وه‌کو ئەبویه‌کرن، (إِنَّا أَرْسَلْنَا إِلَيْكُمْ رَسُولًا شَاهِدًا عَلَيْكُمْ كَمَا أَرْسَلْنَا إِلَىٰ فِرْعَوْنَ رَسُولًا)، لیره پێامه‌که لۆ خودی پێغه‌مبەر (علیه‌ی و السلام البرکات) ده‌چیت، له سورته‌ی (المزمل) دان به خودی پێغه‌مبەر (علیه‌ی و السلام و البرکات) ده‌نریت، له ره‌هه‌ندی نبوه‌ت لۆ ریساله‌ت ده‌رچوووه، به‌لام لیره‌دا سیفه‌تی ریساله‌ت به‌ گویره‌ی جه‌معی ئیمانداران ئەوه‌یه، تا ئیستا موبه‌لیغ نییه، موبین نییه، موفه‌هیم نییه، جارێ ته‌نیا شاهیده، شاهید له سه‌ر خۆی، لۆ ئەو نیوه‌نده‌ش که تیایدا ده‌ژێیت، لۆ ئەوه‌ی به‌کرده‌یی شاهاده‌ت له‌سه‌ر ئەو کۆمه‌له‌یه‌ بدات، که شه‌هاده‌تی دا، به‌رامبهره‌که‌ش شه‌هاده‌ت به‌و بدات، بێگومان وشه‌ی (أشهد) له‌ قورئان به‌و مانا گشتیه‌ی هاتوه که ئیستا لیره‌دا باسی ده‌کری: (إِنَّا أَرْسَلْنَا إِلَيْكُمْ رَسُولًا شَاهِدًا عَلَيْكُمْ كَمَا أَرْسَلْنَا إِلَىٰ فِرْعَوْنَ رَسُولًا)، گرته‌یه‌ک له‌ کرده‌وه‌ی نه‌ته‌وه‌کانی پێشوو، (فَعَصَىٰ فِرْعَوْنُ الرَّسُولَ فَأَخَذْنَاهُ أَخْذًا وَبِيًّا) (المزمل ۱۶) ئەبویه‌کر پیاده‌ی ده‌کات و له‌سه‌ری ده‌روات، به‌هه‌مان شێوه‌ عه‌بدولرحمن کوری عه‌وفیش ئەو حالته‌ پیاده و جیه‌جی ده‌کات و به‌ به‌رجه‌سته‌یی تیایدا ده‌ژێیت، که ره‌سول شاهید، پایه‌ی شه‌هاده‌ت ده‌داته ره‌سول، ئیمان به‌مه‌ له‌ ناوه‌وه‌ی دروست ده‌بی.

سورته‌ی چواره‌م به‌م جوهریه‌: (يَا أَيُّهَا الْمُدَّثِّرُ) (المذثر ۱) ئەویش دیسان ته‌ده‌شور نه‌ک به‌ ته‌نیه‌ خۆپێچانه‌وه‌ییت، به‌لکو له‌ فه‌ره‌هه‌نگه‌کانی عه‌ره‌بی ده‌لێت: (تضاعف الشيء وتناضده بعضه على بعض)، واته‌ "شت دێته سه‌ر سه‌ری، که قورسای هه‌یه‌و وه‌کو یه‌کیشه، ویکچوون له‌ نیوانیاندا هه‌یه. ئەمه هه‌مووی مانا لۆ چه‌مکی سه‌روشه، ئەمه مانای وشه‌ی (مذثر) ه، مانا که‌ی ئەوه نییه که خۆی به‌لێفه‌ پێچایی و چوبیته ژێر به‌تانی و لێفه‌ ئیسراحت بکات و بخه‌ویت، (قم) به‌م سیفه‌ته‌ی (قُمْ فَأَنْذِرْ * رَبِّكَ فَكْبُرْ * وَتِيَابِكَ فَطَهِّرْ) (المذثر ۲-۴).

له‌سورته‌ی پێنجه‌مدا که به‌ پێی (ترتیب نزول) سورته‌ی (الفاتحه) یه‌ باسی (أَنْعَمْتَ عَلَيْهِمْ) (أَهْدِنَا الصِّرَاطَ الْمُسْتَقِيمَ * صِرَاطَ الَّذِينَ أَنْعَمْتَ عَلَيْهِمْ) ده‌کات، (وَمَنْ يُطِيعِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ فَقَدْ) (الاحزاب ۷۱) (فَأُولَٰئِكَ مَعَ الَّذِينَ أَنْعَمَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ مِنَ النَّبِيِّينَ وَالصِّدِّيقِينَ وَالشُّهَدَاءِ وَالصَّالِحِينَ وَحَسُنَ أُولَٰئِكَ رَفِيقًا) (النساء ۶۹) پێکه‌وه‌ی، (أَنْعَمْتَ عَلَيْهِمْ) واته‌ "ئەبویه‌کریش که ئەمانه هه‌مووی جیه‌جی ده‌کات ده‌گاته ئەم ئاسته (مَعَ الَّذِينَ أَنْعَمَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ)، ئەوه‌تا له‌ سورته‌ی دووه‌م (مَا أَنْتَ بِنِعْمَةٍ رَبِّكَ بِمَجْنُونٍ)، لیره‌ش ئەبویه‌کر ده‌گاته ئەم ئاسته: (أَهْدِنَا الصِّرَاطَ الْمُسْتَقِيمَ * صِرَاطَ الَّذِينَ أَنْعَمْتَ عَلَيْهِمْ) ئەوانه کین؟ أَنْعَمَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ؟ (وَمَنْ يُطِيعِ اللَّهَ وَالرَّسُولَ فَأُولَٰئِكَ مَعَ الَّذِينَ أَنْعَمَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ مِنَ النَّبِيِّينَ وَالصِّدِّيقِينَ وَالشُّهَدَاءِ وَالصَّالِحِينَ وَحَسُنَ أُولَٰئِكَ رَفِيقًا) (النساء ۶۹) له‌ دونیا و روژی دوايش، به‌م ریزه‌ندیه‌ ده‌چیته سه‌ره‌وه، تاکو ئەم په‌یوه‌ندییه جوهریه له‌ نیوان خودی خودای رحمان له‌گه‌ل ئەم کهسه دروست ده‌ییت، که هه‌رده‌م له‌ ناخه‌وه به‌رز ده‌ییته‌وه و له‌ زیادبوون دایه، چونکه کهسه‌یه‌تی ئەم پێامبهره ئەلقه‌ی به‌یه‌ک گه‌یاندنه له‌ نیوان ذاتی خودای رحمان له‌گه‌ل ئەو کۆمه‌له‌ و مرو‌فانه‌ی که ده‌یانه‌ویت به‌هۆیه‌وه بینه ئیماندار، ئیمان به‌ خودی پێامبهر زیاد ده‌کات، ئیمان به‌ ذاتی خودای رحمان زیاد ده‌کات، ئیمان به‌ روژی دوا‌ی زیاد ده‌کات، ئەوه‌یه پله‌ پله‌داریه‌کان (مراتب) ی

ئیمان، ئەم (الایمان بضع وستون)، یاخود(بضع و سبعون شعبة) (اباھیرە). بەم جۆرەو بە بەردەوامی و بەو پراکتیزەکردنە جۆرییە (نوعیە) بە ریزبەندی دابەزین رەھەندی مەعریفیە پیغمبەر (علیە السلام و البرکات) لۆ رەھەندی ئیمان دەردەچیت، ئەوکات بە کردەیی لەگەڵ خودی پیغمبەر (علیە السلام و البرکات) هەست بە حالەتیکێ تر دەکات.

لۆ نموونە "زۆر جار لە فەرموودەکان پرسیار و لەلام هەیه، هاوێل بەرامبەر پیغمبەر (علیە السلام و البرکات) دانیشتوووە کە لەلام دەداتەو، سەرەتا دەلی: (فداک أبی و أمی یارسول الله) سەیر دەکەین لەزۆر بەی فەرموودەکان ئەمە لە خۆرا (عفوی) و بەبێ زۆر لە خۆکردن و پالەپەستۆیە، ئایا ئەمە چۆن هەڵدەسەنگینریت؟ بەکردەیی لە بواری ئیمان، ئەی باشە ئەم ئیمانە چۆن دروست بوو؟ بەم ریزبەندییەو بەم نوعیەتەیی بەم جۆرە پێوەی خەریک بوون، بە (ممارسة) و بە کردەیی ئایەت دیتە خوارەووە ئەبۆبەکر لە دوتویی موصحف بەجێ ناهێت، بەلکو کە دەچیتە مألوه لەگەڵی دەبی و بە دواچوونی لۆ دەکا، هەتا ئەو حالەتە لە ناووەی دروست دەبیت، لۆیە کەسایەتی رەسول رەسولە.

بەرزێ ئیمانی هاوێلان بە پیغمبەر (علیە السلام و البرکات)

رۆژەك پیغمبەر (علیە السلام و البرکات) لە نیو بازار پێویستی بە شایەتەك دەبیت، هیچ کەس لە دەورووبەر نابینیت، مامەلەیهکی هەیه لەگەڵ کابرایهکی جوولەکە، کابرای جوولەکە شایەتی لی دەویت، پیغمبەر (علیە السلام و البرکات) لە دەورووبەری هاوێلێک هەیه بانگی دەکات دەلی وەرە شایەتیم لۆ بە، ئینجا دەلی: تو شایەتی لۆ دەدەیت؟ هاوێلەکە دەلی: بەلی، بەلام بۆ زانین هاوێلەکە لە بنەرەتا ئاگاداری بابەتەکە نەبوو و نازانیت کیشەکە چییە؟ (سین و جیمیک) ی نەکرد، کەچی شایەتی لۆ پیغمبەر (علیە السلام و البرکات) دا، فەرمووی: رسول الله چون دەلیت بەم جۆرە، کابرای جوولەکە دەرفەتی نەماو دانی پێنا و ئیشەکە پیکهات، کە گەر انەو، پیغمبەر (علیە السلام و البرکات) لەگەڵ هاوێلەکە بەدەم رینگەو لێی پرسی، چۆن بوو لە نیوان دلی خۆت و خۆت سی و دوانت نەکرد، دلت لە دل نەدا، یەکسەر بەو جۆرە شایەتیت دا کە من گۆتم؟ لە منیشت نەپرسی بابەتەکە چۆنەو چۆن نییە تاکو تو ئاوا بلیت، گۆتی: یا رسول الله من تۆم بە دەستپاک (امین) ی نیوان زەوی و ئاسمان داناو، بە پیناو (وسیط) م دانای، من باوەرم بەو هیناوە کە دەلیی لای خودای رحمان وە ئایەتەکانم لۆ دینە خوارەو، چۆن ئیمان ناهینم لە نیوان تۆو جوولەکەیهک کە کیشەیهکی وا ئاسان هەبیت؟ ئەمە دەگاتە حالەتی بەلگە نەویستی.

لۆ نموونە "چۆن کابرایهک نان دەخوات کەوچکەکە لۆ لای گۆیی نابات و هەر لۆ لای دەمی دەبات، چۆن دەروات بە حالەتی سروشتی دەروات ئەویش لەسەر دوو قاچ، ئەمە لەناو ناخی خوشەویستی (حب) یەو مۆگناتیسەتە لۆ خودی پیغمبەر (علیە السلام و البرکات) ئەو دەبیتە ئیمان، نەك یاسایهک لۆ کارنامەیی نیوہخۆیی لە نیو فەرموودەکان هەبیت و ئیمەش جیبەجیبی بکەین، نەخیر پیغمبەر (علیە السلام و البرکات) ئاوا نەگۆتوو، هاوێلانیش ئاوا نەبووینە، لۆیە خوشەویستی خۆی کردۆتە بنچینەیهک و بنەرەتیک لە ئیمان، ئیمان هینان بە خودی پیغمبەر (علیە السلام و البرکات)، فەرموودەکە لە بوخاری و موسلم هەیه کە دەفەرمووی: (لا یؤمن احدکم حتی اکون أحب الیه) وشە (أحب) لە رووی (تفضیل) وەکو (أحسن)، (حسن) هەیه، بەلام (أحسن) یش هەیه، واتە"

نهك ته‌نیا خو‌شی بویت، نه‌خیر به‌لكو ده‌بیت له لای خو‌شه‌ویسترین كه‌س بیت، ئینجا پی‌غه‌مبهر (علیه السلام و البركات) (تفضیل) كه‌ه‌ی لو باس ده‌كات (من ماله و ولده). له گ‌یرانه‌وه‌یه‌کی تر له مسلم ده‌فه‌رموویت: (و والديه)، لیره‌ش راناوه‌ستیت ده‌فه‌رموویت: (و نفسه الذي بين جنبيه). چۆن ئەم خو‌شه‌ویستیه دروست ده‌بیت؟ ئایا به‌ ریگه‌کانی نیو په‌رتووی سپره؟ نه‌خیر، لویه مامه‌له‌کردن له‌گه‌ل خودی پی‌غه‌مبهر (علیه السلام و البركات) وشكه، مامه‌له‌یه‌کی نه‌ته‌كیتی، مامه‌له‌یه‌کی یاسایی، فه‌رمووده ده‌لی.. به‌لی جیه‌جی ده‌كه‌ین، ده‌لی ریش به‌جییلن به‌جی دیلین، سیواك به‌كار بینن به‌کاری ده‌هینین، له نوێز به‌م شیوازه رابوه‌سته، واده‌كه‌ین، به‌لام ناوه‌مه‌مان وانیه، نه‌گه‌ر هه‌موومان له‌گه‌ل یه‌كتر روون و ئاشكرا بین، ئەوا ئیمانداران دان به‌م حاله‌ته‌دا ده‌نین. كه‌واته "جیه‌جی‌کردنی فه‌رمووده‌کانی پی‌غه‌مبهر (علیه السلام و البركات) به‌لگه‌ نییه‌ لو خو‌شه‌ویستی ئەو موباره‌كه، له بنه‌رتدا به‌لگه‌ نییه‌ لو ئیمان هینانیش به‌ خودی پی‌غه‌مبهر (علیه السلام و البركات). له‌وانیه‌ بلین به‌یانی دووبه‌یانی كۆمه‌لیکی زۆر له رۆژئاوا‌ییه‌كان له ریگه‌ی تاقیکاریدا راستی فه‌رمووده‌کانی ئەم پی‌غه‌مبهریان (علیه السلام و البركات) لو ئاشكرا ده‌بیت و هه‌رچی فه‌رمووده‌کانی هیناوه جیه‌جی ده‌كه‌ن، به‌لام مه‌رج نییه‌ ئیمانی پی‌ به‌ین. ئەوه‌تا كابرای میسری چوه‌ نه‌خوشخانه‌یه‌کی ئەلمانی كه‌ تا ئیستا له فرانك فۆرت ماوه، كۆمه‌لی نه‌خوشی هه‌بوو چاره‌سه‌ریان به‌ درمان نه‌بوو، ئیستا له ریگه‌ی رۆژووگرتنه‌وه نه‌خوشه‌كان چاره ده‌كات، كه نه‌خوشه‌كان ده‌چنه ئەم شوینه نه‌خوشیه‌كه‌یان ده‌ست نیشان ده‌كه‌ن و ده‌لین ئەو كۆمه‌له نه‌خوشیه‌ی له‌ریگه‌ی به‌رۆژوو‌بوونه‌وه چاره‌سه‌ر ده‌كرین، ئەوه‌تا رۆژنامه‌نووسکی میسری ده‌چینه لای به‌ریوبه‌ری نه‌خوشخانه‌كه سه‌یر ده‌كات له پشت سه‌ری نووسراوه: (صومو تصحوا) به‌رژوو‌بن ته‌ندروستیتان لو ده‌گه‌ریته‌وه.

نیمامی عومه‌ر (ره‌زای خ‌وای لیبیت) له چی هه‌له‌ده‌گه‌ریته‌وه؟

ده‌بی ئیمه ئەم خو‌شه‌ویستییه‌ی دروست بکه‌ین، خو‌شه‌ویستییه‌کی قورئانی، به‌لام ئەم خو‌شه‌ویستییه چۆن دروست ده‌بیت؟ ته‌نیاو ته‌نیا ده‌بی ئیمه وه‌كو ئەبوه‌كه‌ر موماره‌سه بکه‌ین، چۆن موماره‌سه ده‌کریت؟ به‌ ریزبه‌ندی دابه‌زین بچینه خزمه‌ت قورئان، چ بکه‌ین له‌گه‌ل ریزبه‌ندی دابه‌زین؟ له‌ناو قورئان كه‌سه‌ایه‌تی پی‌غه‌مبهر (علیه السلام و البركات) ده‌ربینین، ئەوه‌یه ژیان و موماره‌سه‌ی کردن له‌گه‌ل پی‌غه‌مبهری (علیه السلام و البركات) و سیفه‌تی نبوه‌ت و پاشان سیفه‌تی ریسالییه‌ت دروست ده‌بیت، كه ئەم ده‌فه‌رموویت: (لا يؤمن احدکم حتی اکون احب الیه)، فه‌رمووده‌كه زۆر باسکراوه، پی‌شه‌وا عومه‌ر ده‌زانیت راستگویی له نیوان خویی و خودای رحمان خالکی بنچینه‌یه و ده‌بی له‌گه‌ل خودای رحمانی خوی راستگۆ بیت، لویه ده‌بیت پی‌شه‌وا عومه‌ر له‌گه‌ل خو‌شی راستگۆ بیت، لویه یه‌که‌مین كه‌سه ده‌لی: یا رسول الله (علیه السلام و البركات) به‌لی تۆم له سامان و مالی خۆم زیاتر خوش ده‌ویت (له سامانی گوازاراوه نه‌گوازاراوه)، له منداله‌كانم زیاترم خوش ده‌ویت، له باوك و دایکم زیاترم خوش ده‌ویت، به‌لام والله خۆم له تۆ زیاتر خوش ده‌ویت، فه‌رمووی: (لا یا عمر) له‌و كاته‌دا عومه‌ر ده‌بیت چی بکات؟ وه‌ستا و پیداجوونه‌وه‌ی له‌گه‌ل خوی کرد، چونکه ده‌بی به‌ کرده‌ی پی‌غه‌مبهری (علیه السلام و البركات) خوش بویت نه‌ك ته‌نیا یاساکان و فه‌رمووده‌کانی پی‌غه‌مبهر (علیه السلام و البركات) جیه‌جی بکات، پیداجوونه‌وه‌یه‌کی خیرای نه‌وعی کرد، هه‌له‌گه‌رانه‌وه‌یه‌ك له‌ناوه‌وه‌ی دروستبوو، یه‌کسه‌ر فه‌رمووی: (الآن یا رسول الله)، پی‌غه‌مبهر (علیه السلام و البركات) ئامیریکی له لایه

ناخی مروّقه‌کان ده‌خوینتته‌وه، فایل فایل ده‌زانیت کهموکوری چیه، (بیهی ویکچواندن) چۆن له کارتی خویندن کۆمه‌له وانه‌یه‌ک هه‌یه، له وانه‌یه‌ک کهوتی هه‌لی سووری به ژێردا ده‌کیشریت. پێغه‌مبەر (علیه السلام و البرکات) بهم جۆره مامه‌له له‌گه‌ل هاوه‌له‌کانی ده‌کات، سه‌یر ده‌کات به کرده‌یی ئه‌وه له فلان شوین کهموکورتی هه‌یه، لویه کاتیک بینی به کرده‌یی پێشه‌وا عومەر گه‌یشتۆته ئه‌م ئاسته، فه‌رموی: (الآن یا عمر). لویه له ریزبهندی دابه‌زین (ترتیب النزول) ی قورئان که‌سایه‌تی ته‌واو (متکامل) ی پێغه‌مبەر (علیه السلام و البرکات) مان لۆ ده‌خاته روو، ئه‌مه هه‌مووی په‌یوه‌ندی ستوونی خودای رحمانه که پێغه‌مبەرمان (علیه السلام و البرکات) لۆ پێشکه‌ش ده‌کات، نه‌ک ئیمه، نه‌ک که‌سێک بیت پێناسه‌ی پێغه‌مبەر (علیه السلام و البرکات) بکات. خودای رحمان هه‌ر جارێک به گرتیه‌ک پێناسه‌ی پێغه‌مبەر (علیه السلام و البرکات) ده‌کات، کۆمه‌له ئایه‌تیکی سه‌رما پێناسه‌ی ناوه‌وی و کۆمه‌له ئایه‌تیکی تر باسی ئیمانێ و کۆمه‌له ئایه‌تیکی تر باسی په‌یوه‌ندی ئه‌و پێغه‌مبەر (علیه السلام و البرکات) ده‌کات، لۆ؟ چونکه مامه‌له له‌گه‌ل خودی خودای رحمان ده‌کات، له‌بهر ئه‌وه‌ی ئایات زۆره به ئاشکرا ده‌لێم ئه‌مه هه‌مووی به‌ئیمان‌هه‌ په‌یوه‌سته، کۆمه‌لێک ئایات په‌یوه‌سته به خودی په‌یوه‌ندی پێغه‌مبەر (علیه السلام و البرکات) له‌گه‌ل چوارچۆه خیزانییه‌که‌ی، له هه‌موو خیزان و که‌ه‌کانی که ئایاتی له‌سه‌ر هه‌یه، ئه‌مه‌ش ئیمان، واته " نه‌گه‌ر ئه‌م ره‌هه‌نده له ناوه‌وی ئیمه نه‌بیت ئه‌وا ئه‌م ره‌هه‌نده‌ی ئیمانمان که‌م و کورتی تێدایه، پێویست ناکات ئیمه بلێن خیزانه‌کانی پێغه‌مبەر (علیه السلام و البرکات) به‌لکو ده‌بی بلێن دایکه‌کانمان، (وَأَزْوَاجُهُ أُمَّهَاتُهُمْ) (الاحزاب: ٦)، ده‌بی ئیمان به‌مه بلێن که عایشه (ره‌زای خوی لیبیت) که ناوی ده‌هینریت له‌پله‌و پایه‌ی دایک سه‌یر بکریت نه‌ک خیزانی پێغه‌مبەر (علیه السلام و البرکات)، جۆره وشکی و زبرییه‌کی جۆری هه‌یه، چونکه ئه‌مه ده‌بی ئیمانێ پێ بلێن و مومار سه‌ له‌سه‌ر ئه‌م حاله‌ته بکه‌ین، خه‌دیجه دایکی ئیماندارانه نه‌ک خیزانی پێغه‌مبەر (علیه السلام و البرکات)، به‌گۆیره‌ی ئه‌و خیزانه، به‌لام به‌گۆیره‌ی ئیمه چیه؟ دایکه (وَأَزْوَاجُهُ أُمَّهَاتُهُمْ) لۆ ئه‌و خیزانه، به‌لام لۆ ئیمه ده‌بیته دایک، پێویسته مومار سه‌ له‌سه‌ر ئه‌و حاله‌ته بکه‌ین، ئه‌وه‌یه ئیمان هه‌نان به‌ خودی پێغه‌مبەر (علیه السلام و البرکات).

لویه کۆمه‌له ئایاتیک هه‌یه که خودای رحمان په‌یوه‌ندییه‌کانی له‌نیوان ئیمه‌و خودی پێغه‌مبەر (علیه السلام و البرکات) دیار ده‌کات، به‌ تایبه‌تی پێناسه‌ی پله‌و پایه‌ی پێغه‌مبەر (علیه السلام و البرکات) له‌لامان، لۆ نموونه " (يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَقْدُمُوا بَيْنَ يَدَيْ اللَّهِ وَرَسُولِهِ وَاتَّقُوا اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ سَمِيعٌ عَلِيمٌ) (الحجرات: ١) ئه‌مه پێشه‌کییه، پاشان: (يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَرْفَعُوا أَصْوَاتَكُمْ فَوْقَ صَوْتِ النَّبِيِّ) ئه‌گه‌ر سه‌یر بکه‌ین چ جۆره یاسایه‌که و بابه‌ته‌که‌ی چه‌نده به‌رجه‌سته کردوه؟ (يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَرْفَعُوا أَصْوَاتَكُمْ فَوْقَ صَوْتِ النَّبِيِّ وَلَا تَجْهَرُوا لَهُ بِالْقَوْلِ كَجَهْرِ بَعْضِكُمْ) ، لۆ؟ (أَنْ تَحْبَطَ أَعْمَالُكُمْ وَأَنْتُمْ لَا تَشْعُرُونَ) (الحجرات) کێشه‌که لیره‌یه وشه‌ی (حبوطی عمه‌ل) له قورئان به‌ کوفر هاتوه، له‌وانه‌یه لیره‌ کابرا نه‌شزانی ئیسه‌که‌ی بکات، که‌واته " ده‌بیت پێشومه‌خته مومار سه‌ی بکات، زه‌مینه له ناخی خوی دروست بکات لۆ ئه‌وه‌ی بزانیته که چۆن مامه‌له له‌گه‌ل خودی ئه‌م (رسول الله) ه ده‌کات، (لَا تَرْفَعُوا أَصْوَاتَكُمْ) ، پاشان (وَلَا تَجْهَرُوا لَهُ بِالْقَوْلِ) ته‌نانه‌ت گرتیه‌کی سه‌یر هه‌یه وشه‌ی (النبي) له قورئان تایبه‌تیه‌کان (خصوصیه‌ی) پێغه‌مبەر (علیه السلام و البرکات) ی پێوه‌ی دیاره، به‌لام وشه‌ی (الرسول) نه‌خیر په‌یامبه‌رایه‌تی (الریسالیه‌ی) زیاتر پێوه دیاره، لویه زۆربه‌ی ئایات که به (النبي) ده‌ست پێ ده‌کات تایبه‌تمه‌ندییه‌کانی که‌سایه‌تی پێغه‌مبەر (علیه السلام و البرکات) به‌ یاسایی ده‌کات، به‌لام په‌یوه‌سته به‌ مه‌سه‌له‌یه‌کی ئایینی به‌ بنچینه (أصل) یکی ئیمانیه‌ی، به‌لام زیاتر بو خودی ئه‌و خوی

ده‌گهر یته‌وه، به‌لام وشه‌ی (رسول) لۆ ره‌سول و هه‌موو جه‌معی ئیمانداران ده‌گهر یته‌وه، واته‌" نه‌و ره‌سوله‌که‌یه، هه‌رچی نه‌بییه‌که‌یه په‌یوه‌ندی وان له‌گه‌ل خودی نه‌و روون و ناسکرایه، که‌واته‌" دوو جور په‌یوه‌ندی هه‌یه:

یه‌که‌م: په‌یوه‌ندی نه‌بییه‌که، واته‌" په‌یوه‌ندی ئیماندارانه له‌گه‌ل خودی نه‌بییه‌که.

دووه‌م: (الرسول) بریتیه له خودی په‌یوه‌ندی ره‌سول له‌گه‌ل ئیمانداران لۆیانی.

لۆیه ده‌فه‌رموویت: (لَا تَرْفَعُوا أَسْوَاتَكُمْ فَوْقَ صَوْتِ النَّبِيِّ وَلَا تَجْهَرُوا لَهُ بِالْقَوْلِ كَجَهْرِ بَعْضِكُمْ لِبَعْضٍ أَنْ تَحْبَطَ أَعْمَالُكُمْ وَأَنْتُمْ لَا تَشْعُرُونَ) (الحجرات ۲)، لۆیه هه‌رکه نه‌بو به‌که‌ر ئیمانی پی هینا، زۆر جار که قسه‌ی لۆ پی‌غه‌مبه‌ر (علیه السلام و البرکات) ده‌کرد پی‌غه‌مبه‌ر لۆی ده‌پرسییه‌وه چیت گوت؟ ده‌بوا دیسان نه‌بو به‌که‌ر دوو باره‌ی بکاته‌وه، ده‌ترسا نه‌وه‌ک ئه‌م نایه‌ته‌ی له‌سه‌ر بیته‌ دی. ئه‌مه‌ ده‌ر باره‌ی (ده‌نگ)، ئه‌ی چۆنه‌ ده‌ر باره‌ی پی‌شنیار له‌ سه‌ر خودی پی‌غه‌مبه‌ر (علیه السلام و البرکات) بخاته‌ روو! لۆ نمونه‌ بلین یار رسول الله ئیمه‌ به‌م شیوازه له‌ ریگه‌ی فلان په‌رتووک ئیمان دینین، یان یا رسول الله ئیمه‌ له‌ ریگه‌ی فلان نووسه‌ر و فلان په‌رتووک سیره‌ توو ده‌ناسین، نایا نه‌وه‌ به‌کرده‌ی ره‌فعی سه‌وته‌ یان نا؟ نه‌ک لۆ ده‌نگ: (وَلَا تَجْهَرُوا) وشه‌ی (جَهْر) (لَهُ بِالْقَوْلِ كَجَهْرِ بَعْضِكُمْ لِبَعْضٍ)، یاخود ده‌فه‌رموویت: (لَا تَجْعَلُوا دُعَاءَ الرَّسُولِ بَيْنَكُمْ كَدُعَاءِ بَعْضِكُمْ بَعْضًا) (النور ۶۳)، ته‌نانه‌ت بانگ‌کردنیش ده‌بی له‌ مه‌قامی نبوه‌ت و ریساله‌ت بیته‌، نه‌وه‌ مامه‌له‌یه‌کی (شفاف) و نه‌وعیه‌، نه‌ک که به‌م جوره‌ی باسکرا، یاخود ده‌فه‌رموویت: (يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِذَا نَاجَيْتُمُ الرَّسُولَ فَقَدِّمُوا بَيْنَ يَدَيْ نَجْوَاكُمْ صَدَقَةً ذَلِكَ خَيْرٌ لَكُمْ وَأَطْهَرُ فَإِنْ لَمْ تَجِدُوا فَإِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ) (المجادلة ۱۲).

پی‌غه‌مبه‌ر (علیه السلام و البرکات) شیواز (نمط) یکی دیاریکراو بوو، ویستی ته‌واوی خودای رحمان بوو له‌ سه‌ر خودی ئه‌م که‌سایه‌تییه، لۆیه که‌ دیت مامه‌له‌ی له‌گه‌ل ده‌کریت ده‌بی به‌گویره‌ی ویستی خودای رحمان مامه‌له‌ی له‌گه‌لدا بکریت، له‌وانه‌یه له‌ ساتی قسه‌کردن به‌ته‌نیاش وشه‌ی (التناجی) پسته‌پستکردنه به‌ هیدی قسه‌کردن له‌گه‌ل یه‌کدا، (إِذَا نَاجَيْتُمُ الرَّسُولَ) شتی تاییه‌تی خوتان لۆ باسکرد (بَيْنَ يَدَيْ نَجْوَاكُمْ صَدَقَةً) سه‌ده‌قه‌یه‌ک پیشکه‌ش بکه‌ن، لۆ، له‌وانه‌یه له‌ساتی ئه‌م قسه‌کردنه قسه‌یه‌ک بکه‌ن خوا پی‌ ناخۆش بیته‌، سه‌ده‌قه‌ که‌ه‌فاره‌ته‌ لۆ نه‌و حاله‌ته‌ی، به‌لام که‌ ناستی ئیمان به‌رز بوو و پی‌وانه‌کاری (معیار) له‌ ناوه‌وی جه‌معی ئیمانداران دروست بوو، پی‌ویستی به‌ سه‌ده‌قه‌کردن نه‌ما (فان الله غفور رحيم)، ئیمان ئه‌م حاله‌ته‌ دیاری ده‌کات. لۆیه په‌یوه‌ندی ئیمه‌ له‌گه‌ل خودی (رسول الله) ده‌بی، خودای رحمان چوارچیوه‌که‌ی دیاری بکات، ده‌بی ئیمانیش به‌م دیاریکردنه به‌پنیریت، ئیمان هینانه‌که‌ش به‌گویره‌ی ریزبه‌ندی دابه‌زین بیته‌ و ده‌بی ریزبه‌ندی دابه‌زینه‌که‌ش ماره‌سه‌ بکریت، ئینجا ئه‌م حاله‌ته‌ ناست به‌رزه‌ جوریه له‌ نیوان ئیمه‌ و پی‌غه‌مبه‌ر دروست ده‌بیته‌، نه‌و کاته‌ به‌کرده‌ی له‌ حاله‌تیکی نه‌وعی ده‌ژین، باوه‌رتان هه‌بیته‌ و هه‌رگرتن و به‌خشین (اخذ و عطاء) یکی راسته‌وخۆ له‌ نیوان ئیمه‌ و له‌ نیوان خودی پی‌غه‌مبه‌ر (علیه السلام و البرکات) دا هه‌یه، چونکه‌ نه‌گه‌ر به‌اتبایه‌ (من نه‌وه‌ به‌شتیکی به‌لگه‌ نه‌ویست ده‌زانم)، جا نه‌گه‌ر خودای رحمان بیزانیویه که‌سایه‌تی پی‌غه‌مبه‌ر (علیه السلام و البرکات) مانه‌وه‌که‌ی وه‌ک خود (کذات) بنچینه‌یه‌که‌ لۆ ئیمان هینانی نه‌وه‌کانی تر، نه‌وا نه‌ده‌بوو پی‌غه‌مبه‌ر (علیه السلام و البرکات) وه‌فات و کوچی دواپی بکات، که‌واته‌" ده‌کریت ئیمه‌ له‌گه‌لدا ژیان دروست بکه‌ینه‌وه، به‌هۆی قورئان له‌گه‌ل که‌سایه‌تی پی‌غه‌مبه‌ر (علیه السلام و البرکات) بکه‌ینه‌ راسته‌قینه‌ی وه‌ک که‌سایه‌تییه‌کی په‌یامبه‌ری (رسالیه) نه‌به‌وی (النبوی)، نه‌ک وه‌ک (محمد). چۆن

دهتوانین ئەو کەسایەتییه بدهین بە پێغەمبەر (علیه السلام و البرکات)؟ لە پەرتوو کەکانی سیرە دەربینین و بزانیین لەناو خودی قورئان چ پلەو پایەو (مقام) ی دراوتی و هەر بەم جۆرەش مامەلە لەگەڵ پێغەمبەر (علیه السلام و البرکات) بکەین. لە پەرتوو کەکانی سیرە باسکراوە کە مانگی ئەوەندە دایکی سکه‌کە‌ی گەیشتۆتە فلانە قوناغ، لە سالی ئەوەندە بەو جۆرە ی لە دایکبوو، وایزانم ئەو ئەو لۆ خۆشمان رێک نییه، لەوانە‌یه من خۆم لۆ خۆم پێم رێک نەبێ، جا چۆن لۆ خودی ئەو موبارەکە بەو شیوە مامەلە‌ی لەگەڵ بکەین؟ لۆ خودی خۆم لەوانە‌یه دەلێم ژیانم لە فلان کات دەست پێ دەکات، ئەو‌ی دەمێنیتەو هەو نییه، ئە‌ی چۆن لۆ ئەو بەم جۆرە بیت؟ لۆ‌یه گرتەکانی حەق و راست لۆ خودی پلەو پایە‌ی پێغەمبەر (علیه السلام و البرکات) تەنیا لە قورئان دا هەیه.

بەشێک لە هاو‌ه‌لان داوای دەست لەکارکێشانەو‌ه‌یان کرد!

ژایانی سەرەتا لە قورئان وەر‌ده‌گیرئ، ئینجا دەتوانین بچینه نیو بوخاری و فەر‌مایشتەکانی پێغەمبەر (علیه السلام و البرکات) دەر‌بارە‌ی (السمع والطاعة) لەوئ وەر‌ده‌گیرئ، بەبێ زۆر لە خۆکردن و هەست بەتەنگانە‌یی بکەین، ئەم ئۆتوماتیکە‌یه ئەو کاتە دروست دەبیت کاتی دەچین دەست نۆیژ دەشۆین و دەلێن: رسول الله (علیه السلام و البرکات) بەم جۆرە دەست نۆیژی شۆشتوو. لە بوخاری فەر‌مووده هەیه، لەوانە کە عبدالله بن عومەر (رەزای خۆی لێنیت) دەپژمی زەر‌ده‌خەنە‌ی دەکرد. رۆژیک کۆمە‌لێک لە گەنجان لێیان پرسى تێبێنیمان کردوو کە تۆ دەپژمیت زەر‌ده‌خەنە‌ی دەکەیت؟ وە‌لام دەداتەو: بەم جۆرە رسول الله (علیه السلام و البرکات) م‌بێنیه (هكذا رأيت رسول الله (علیه السلام و البرکات) لەکاتی حەج، یاخود لەم جێ‌یه‌ی کە پێغەمبەر (علیه السلام و البرکات) موبایە‌ه‌ی لێ وەر‌گرتبوو: (إذ يُبَايِعُونَكَ تَحْتَ الشَّجَرَةِ) (الفتح ١٨)، پاش وەفاتی پێغەمبەر (علیه السلام و البرکات) عومەر (رەزای خۆی لێنیت) بەهەمان جێگە‌دا تێپەر دەبیت، هاو‌ه‌لان سەیریان دەکرد لە جێگە‌ی دیار‌یکراو دا قاچەکانی دادەنا، ئازە‌لە‌کە‌ش بە دەوری دارە‌که‌وه دەسور‌تینتەو. ئینجا لە دارە‌که‌ی گری دەدات، جارێک و دوو و سێ جار، رۆژیکیان هاو‌ریکە‌ی لێ دەپرسیت لۆ وە‌ده‌کە‌ی؟ دە‌لێ: کاتی خۆی لە خزمەت پێغەمبەر (علیه السلام و البرکات) بێنیم ئەو‌های کرد، لۆ‌یه دەمە‌و‌یت قاچم لەو جێگە‌یه دابنیم کە بە کردە‌یی پێغەمبەر (علیه السلام و البرکات) قاچی لەسەر داناو.

پاش وەفاتی کۆمە‌لێک لە هاو‌ه‌لان بەرگە‌ی وەفاتی پێغەمبەر (علیه السلام و البرکات) یان نەگرت لۆ‌یه نامە‌ی دەست لەکارکێشانەو‌ه‌یان پێشکە‌ش کردو داوایان کرد دەست لەکار بکێشنەو، یان بگوازینەو لۆ جێگە‌ی تر.

یەک لەمانە بیلال بوو (رەزای خۆی لێنیت)، کە پێغەمبەر (علیه السلام و البرکات) وەفاتی کردبوو لە بانگ‌دانیش پچرا. هەتا ئەبۆبەکر هەبوو هەر عەرزو حالی پێشکە‌ش کرد، بە‌لام چەند جارێک رەتکرایەو، لەسەرەتا خە‌لافەتی عومەر (رەزای خۆی لێنیت) عەرزو حالی پێشکە‌ش کرد، ئەم جارە‌ی قەبوڵ کرا، ناردی لۆ ولاتی شام (دیمە‌شوق)، پێشەوا عومەر لە داوای حەوت یان هەشت سأل گەشتیکی لۆ شام ئەنجام دا، بیلالیش پێشوازی لێکرد و پێکە‌وه دانێشتن، کۆمە‌لێک لە خە‌لکی شام (دیمە‌شوق) پێداگریان لە پێشەوا عومەر کرد تاکو داوا لە بیلال بکات لۆ ئەو‌ی وەکو سەر‌ده‌می پێغەمبەر (علیه السلام و البرکات) بانگێک بدات، لە ساتی گەفتوگۆ داوا لە بیلال دەکات بانگ بدات، ئێتر سێ جار داوای لێبوردن دەکا و دە‌لێت: ئەگەر فەرمانت فەرمانی بڕایەتییه ئەوا رەتی دەکە‌مە‌وه، بە‌لام

ئەگەر وەك ئەمیری ئیمانداران فرمانم پێدهکەیی گویرایه‌ئیت دهکەم، خەڵکەکه پێداگری له‌سەر پێشەوا عومەر دهکەنهوه، تاكو به‌کردهیی بانگه‌کهیی بدات، پێی ده‌ئێ: (امیر المؤمنین)م فرمانت پێ دهکەم، ده‌چێته‌ سەر جێگه‌یه‌کی به‌رز و ده‌ست ده‌کات: (الله أكبر.. الله أكبر) هه‌تا ده‌گاته (أشهد ان محمداً رسول الله) ئێتر پێی ته‌واو نا‌کریت و بانگه‌کهیی ده‌چریت و راده‌وه‌ستتیت، ئه‌وه‌یه‌ روونی (الشفافية) له‌گه‌ل خودی رسول الله (عليه السلام و البركات).

به‌ریزانم تا ئەم حاله‌ته‌ دروست نه‌بیت ئیمان لاوازو بێتوانایه (رکیک)ه، ئیمان (جزئی)ه، یاخود ئیمانمان نه‌خۆشه، می‌کرۆبێکی نه‌وعیی تێدایه، ده‌بیت پێداچوونه‌وه‌ی لۆ بکریت. داواکارین خودای رحمان لۆخاتر گه‌وره‌یی و ئه‌و ئیمانمان به‌رزهی که ئه‌و (رسول الله) (عليه السلام و البركات) هه‌یبوو، لۆ خاتری ئه‌و هه‌موو خۆشه‌ویستییه‌ی که ئه‌و جهمعه‌ موباره‌که هه‌یان بوو لۆ خودی (رسول الله) (عليه السلام و البركات)، هۆکاره‌کانی ئیمان هه‌یانمان لۆ ئاسان بکات، ئێمه‌ش وه‌کو ئه‌وان ئیمان به‌هێنین، وه‌کو ئه‌وان ئەم پێغه‌مبه‌ره (عليه السلام و البركات) خۆشه‌ویست و نازداره‌مان خۆشبووین.

ئه‌وه‌ کۆتا وانه‌ بوو له‌وانه‌کانی چۆنیه‌تی بنیاتنانه‌وه‌ی ئیمان.

به‌ریزان ئەگەر پێتان باش بێت یه‌ك دوو هه‌فته‌ پشوو بدن، پاشان (به‌گۆیره‌ی ته‌رتیبی نزول ده‌ست ده‌که‌ینه‌وه‌ به‌ وانه‌کانی (أسماء الله و أفعاله، هه‌روه‌ها ئەگەر پێتان باش بێت له‌ پێنج شه‌م لۆ جومعه‌ یان لۆ رۆژیکی دیکه‌ ده‌یگۆرین.

أقول قول هذا وأستغفر الله لي ولكم سبحان ربك رب العزة عما يصفون والسلام على المرسلين والحمد لله رب العالمين.

(و السلام عليكم و رحمة الله و بركاته)